

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tost/25/2018
Identifikačné číslo spisu: 9518100062
Dátum vydania rozhodnutia: 30. júla 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9518100062.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Petra Paludu na neverejnom zasadnutí 30. júla 2018 v trestnej veci proti obvinenému Q. F. a spol. pre pokračovací zločin machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 Tr. zák., o sťažnosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 11. júla 2018, sp. zn. 3Tp/7/2018 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica uznesením z 11. júla 2018, sp. zn. 3Tp/7/2018 rozhodol tak, že podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. za existencie dôvodov väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. prepustil obvineného Q. F., nar. XX. P. XXXX, t. č. v Ústave na výkon väzby Nitra z väzby na slobodu a uložil nad obvineným dohľad probačného a mediačného úradníka príslušného Okresného súdu Nitra, podľa § 80 ods. 2 Tr. por. uložil obvinenému Q. F., nar. XX. P. XXXX, t. č. v Ústave na výkon väzby Nitra povinnosť vždy oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu, ktorý vedie konanie, každú zmenu miesta pobytu, podľa § 82 ods. 1 písm. b), písm. f) Tr. por. uložil obvinenému Q. F., nar. XX. P. XXXX, t. č. v Ústave na výkon väzby Nitra primerané obmedzenia a povinnosti a to:- zákaz vykonávať akúkoľvek činnosť, pri ktorej došlo k spáchaniu trestného činu,- a povinnosť pravidelne a v určenom čase minimálne jedenkrát mesačne dostavovať sa k príslušnému probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu Nitra.Podľa § 82 ods. 3 Tr. por. vyslovil, že plnenie a kontrolu uložených povinností alebo obmedzení vykoná určený probačný a mediačný úradník Okresného súdu Nitra.Proti tomuto uzneseniu včas podal sťažnosť prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor). V písomnom odôvodnení sťažnosti v celom rozsahu a bez potreby opakovania zotrval na svojich vyjadreniach a skutkových zisteniach tak, ako ich uviedol vo svojom stanovisku z 28. júna 2018, pri predložení žiadosti obvineného súdu na rozhodnutie. Doplňujúco uviedol, že obvinený bol

vzatý do väzby z obavy, že by mohol pokračovať v páchaní stíhaných trestných činov, ktorá nebola rozptýlená a to dokonca ani vyjadreniami obvineného v konaní o väzbe. K žiadosti obvineného považoval za potrebné uviesť, že projekt na budovania kamerového systému bol síce stropovaný sumou do 100.000 Eur s DPH, avšak zo spisového materiálu, najmä zo znaleckých posudkov vyplýva, že ponuky spoločnosti J. s. r. o., v ktorej obvinený vystupoval ako konateľ spolu so svojim spoluobvineným synom T. F., boli účelovo nadhodnotené o 100 a viac percent z dôvodu zvýšenia zisku obvineného. Z uznesenia o vznesení obvinenia pôvodne pod ČVS: PPZ-50/NKA-PK-ZA-2017 vyplýva, že práve obvinený Q. F. machinoval predmetné obstarávanie po predchádzajúcej vzájomnej dohode a spoločným konaním s obvinenou Mgr. V. M., ktorá vystupovala za spoločnosť V. s.r.o. (subjekt, ktorý realizoval predmetné verejné obstarávanie). Následne hodnotil výpoveď obvineného pred sudcom pre prípravné konanie s poukazom na obsah trestného spisu s tým, že obvinený pred sudcom pre prípravné konanie vedome uviedol nepravdivé, respektíve zavádzajúce skutočnosti. Poukázal na ďalšie vznesené obvinenie (pôvodne pod ČVS: PPZ-184/NKA-PZ-ZA-2018), z ktorého vyplýva, že obvinený machinoval verejné obstarávanie, na predmet zákazky „Inovácia výroby spoločnosti Q. F. - X.“ od začiatku roka 2017. To že sa mal obvinený sám uchádzať o obstarávanie naposledy v roku 2016 je preto irelevantné. Tvrdenie obvineného, že dobrovoľne upustil od konania v súvislosti s kamerovým systémom je nepravdivé, nakoľko z uznesenia o vznesení obvinenia (pôvodne pod ČVS: PPZ-50/NKA-PK-ZA-2017) vyplýva, že k podpisu zmlúv nedošlo len z dôvodu zrušenia celej výzvy PPA. Poukázal na ďalšie uznesenie o vznesení obvinenia (pôvodne pod ČVS: PPZ-999/NKA-PK-ZA-2017), z ktorého naopak vyplýva, že v tejto výzve k zrušeniu zo strany PPA nedošlo a teda došlo k podpisom zmlúv, ako aj k vyplateniu finančných prostriedkov, ktorým predchádzali machinácie zo strany obvineného. Nepravdivou skutočnosťou taktiež je, že obvinený v projekte na zhotovenie žeriavových dráh dobrovoľne upustil do svojho protiprávneho konania. Znovu poukazujúc na uznesenie o vznesení obvinenia (pôvodne pod ČVS:PPZ-184/NKA-PK-ZA-2018) uviedol, že z tohto vyplýva, že dňa 03. marca 2017, na základe Výzvy na predkladanie žiadostí o poskytnutie nenávratného finančného príspevku s kódom výzvy OPVaI-MH/DP/2016/3.3.1-04, operačný program „Výskum a inovácie“ obvinený Q. F. v mene svojej živnosti pod obchodným menom Q. F. - X., predložil na Slovenskú inovačnú a energetickú agentúru Žiadosť o poskytnutie NFP kód XXXXXXFXXX, spolu s nesprávnym dokladom preukazujúcim nadhodnotenú výšku PHZ a teda aj nadhodnotené celkové oprávnené výdavky k projektu (kde tento nesprávny doklad bol zaslaný obvineným a opakovane doručený na Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky aj dňa 28. februára 2018 z dôvodu výkonu ex ante kontroly po podpise zmluvy o NFP). K dokonaniu trestného činu preto nedošlo len z dôvodu, že obvinený bol dňa 14. marca 2018 zadržaný príslušníkmi PZ a z dôvodu prebiehajúceho trestného konania došlo k pozastaveniu predmetného projektu zo strany poskytovateľa. Sľub obvineného, že sa zriekne všetkých spoločností, aby už nemohol pokračovať v trestnej činnosti označil za irelevantný, nakoľko z výpisov z obchodného registra vyplýva, že v novo založených spoločnostiach (J.-B. E. s. r. o. a iné), je Q. F. konateľom spolu so svojim spoluobvineným synom T. F.. Následne zhrnul, že obvinený sa v konaní o väzbe uchýlil k vyjadreniam, ktoré nezodpovedajú skutočnosti a ktoré účelovo deformujú doterajšie skutkové zistenia v tomto trestnom konaní, podporené reálnymi dôkazmi. Je preto zrejmé, že jedinou snahou obvineného je dosiahnuť prepustenie z väzby na slobodu, aby tak mohol pokračovať v zaužívanej trestnej činnosti. Relevantnými skutočnosťami sa tu však javí to, že celú trestnú činnosť si obvinený, spolu so svojim synom vopred naplánovali, vo vopred zamýšľanom ciele pripravili všetky potrebné doklady a tieto v konečnej podobe predložili jednotlivým starostom, čím v rozpore so zákonom zabezpečili vlastné uprednostnenie a naopak vylúčenie ostatných uchádzačov z vykonávaných verejných obstarávaní. To, že cieľom obvineného je zapojiť sa a zrealizovať jednotlivé obstarávacie konania, svedčí aj to, že si obvinený spolu so svojim synom, ako spoluobvineným, založili ďalšiu spoločnosť, ktorá sa rovnako zapája do obstarávacieho procesu. Neopomenuteľnou skutočnosťou sa tu preto javí aj fakt, že obvinený sa doterajšej trestnej činnosti dopúšťal dlhodobo, spolu aj so svojim synom, ktorý je na slobode a nerušene môže v jednotlivých aktivitách, ktoré pôvodne vykonával obvinený aj pokračovať. Obvinený preto na slobode môže plynulo nastúpiť na dokončenie obstarávacích procesov, ktoré doteraz neboli ukončené z vôle obvineného ako tvrdí obvinený, ale naopak môže ich aj dokončiť. S prihliadnutím aj na to, že obvinený vo svojich vyjadreniach účelovo uvádzal skutočnosti, ktoré sú minimálne zavádzajúce, čím sa snaží aj popierať svoju vlastnú pokračovaciu trestnú činnosť, je zrejmé, že obvinený si neuvedomuje dosah závažnosti svojho konania, čo zakladá aj dostatočný

predpoklad na ďalšom pokračovaní trestnej činnosti. V tomto smere si preto nemožno osvojiť ani tvrdenie obvineného o tom, že na slobode povedie riadny život, resp. takéto vyjadrenie obvineného je v tomto smere nedôveryhodné. Na podklade uvedeného prokurátor uzavrel, že podľa jeho názoru dôvody väzby u obvineného trvajú aj naďalej a so zreteľom na doterajšie správanie a konanie obvineného nie je možné väzbu nahradiť alternatívnymi prostriedkami väzby, ani s použitím primeraných povinností a obmedzení. Tieto náhrady väzby práve so zreteľom na prezentované konanie, ale i vyjadrenia obvineného, nie sú takej povahy, že by dostatočne nahradili väzbu resp. i zabezpečili ochranu spoločnosti pred obvineným. Aj keď obmedzenie osobnej slobody u obvineného je závažným zásahom do jeho práv, tieto zásahy doposiaľ neprekročili ani rámce a zásady primeranosti a proporcionality, pričom samotný obvinený nedáva dostatočnú záruku na to, že účel väzby bude zabezpečený aj miernejšími prostriedkami. Navrhol preto, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu zamietol s tým, že doterajšie dôvody väzby u obvineného aj naďalej trvajú. Obvinený sa prostredníctvom obhajcu k sťažnosti prokurátora vyjadril tak, že napadnuté uznesenie považuje za zákonné a dôvodné a preto navrhol, aby najvyšší súd sťažnosti prokurátora nevyhovel a ako nedôvodnú ju zamietol. Argumentoval tým, že sudca pre prípravné konanie pri skúmaní podanej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu správne prihliadol na zásadu primeranosti a zdržanlivosti, z pohľadu ktorých v posudzovanom prípade nie je nevyhnuté, aby pre dosiahnutie účelu trestného konania bolo zasahované do jeho základných práv takým spôsobom, akým výkon väzby nepochybne je. Pre dosiahnutie účelu väzby preto zvolil iné vhodné opatrenia rámcované Trestným poriadkom a Ústavou Slovenskej republiky majúca na zreteli o. i. aj to, že väzba nie je trestom, nemá mať výchovné poslanie a nesmie byť prostriedkom na uľahčenie trestného stíhania, ale je len prostriedkom na zabezpečenie obvineného pre potreby prebiehajúceho trestného stíhania a zabránenie mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti. V zmysle platnej právnej úpravy väzba má len fakultatívnu povahu a je povinnosťou súdu nielen skúmať dôvodnosť väzby v každom štádiu trestného konania, ale zaoberať sa aj možnosťou jej nahradenia tak, aby pri zistení dôvodnosti väzby ktorýkoľvek inštitút jej nahradenia predstavoval v súlade so zákonom dostatočnú istotu, že jej účel môže byť dosiahnutý aj inak. Sudca pre prípravné konania majúca na zreteli ustanovenia § 79 ods. 3 Tr. por. a čl. 17 Ústavy toto so správnym záverom aj vykonal. Nič na tomto závere a jeho správnosti nemení ani legálny postoj premietnutý do spôsobu jeho obhajoby, ktorý si zvolil podľa vlastného uváženia. Popieranie spáchania činu, či nepravdivá výpoveď obvineného o jeho spáchaní, alebo odmietnutie vypovedať je právom obvineného a nezakladá dôvod väzby a ani nemôže mať vplyv na posúdenie väzobných dôvodov. K skutkovým okolnostiam, tvoriacim podstatu obvinenia sa vyjadril a z jeho vyjadrenia je zrejmé, akým spôsobom bol účastný na konaní kladenom mu za vinu čo podľa jeho názoru ho nemožno hodnotiť ako popieranie skutku kladeného mu za vinu. V tomto kontexte je potom potrebné posudzovať aj jeho postoj k obave páchania ďalšej trestnej činnosti, a to aj v súvislosti s rozhodnutím súdu o nahradení väzby. Pokiaľ sudca pre prípravné konanie vzhliadol u neho dôvod väzby, podľa neho správne vyhodnotil možnosť nahradenia väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka za uloženia primeraných obmedzení a povinností, ktoré mu bez pochyb zabráni páchaniu ďalšej trestnej činnosti. Dôvodnosť takéhoto postupu je podporená aj jeho kritickým postojom k pokračovaniu v akomkoľvek konaní, ktorým by sa ďalšej trestnej činnosti čo i len mohol dopustiť. K sťažnostnej argumentácii prokurátora poznamenal, že ako spolupáchatelia sú v posudzovanej trestnej veci obvinené ďalšie tri osoby, ktoré sa na stíhanej trestnej činnosti mali taktiež podieľať avšak u týchto prokurátor väzbu nenavrhol. Argumentácia obavou z toho, že v trestnej činnosti po prepustení z väzby na slobodu bude pokračovať sa preto vo vzťahu k ostatným spoluobvineným javí neproporčná a to aj s ohľadom na skutočnosť, že ani títo vo veci nevypovedali a ich ďalšie podnikanie, resp. konanie nie je trestným stíhaním, resp. rozhodnutiami v trestnom konaní nijako dotknuté. Najvyšší súd na podklade sťažnosti prokurátora preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná. Uznesením NAKA zo 14. marca 2018, sp. zn. ČVS: PPZ-50/NKA-PK-ZA-2017 vyšetrovateľ podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vzniesol obvinenie Q. F. a T. F. pre pokračovací zločin machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ktorý mali spáchať na tom skutkovom základe, že v období od 01. decembra 2015 do 31. januára 2016 na presne nezistenom mieste obvinený Q. F. ako konateľ

spoločnosti J. s. r. o., so sídlom J. XXX, IČO: XX XXX XXX v projektoch v Programe rozvoja vidieka SR 2014 - 2020 pre Aktivitu 6 - „Investície súvisiace so zvýšením bezpečnosti a prevencie proti vandalizmu na verejných priestoroch /montáž kamerových systémov a iných bezpečnostných prvkov/“, podporovaných z finančných prostriedkov poskytovaných prostredníctvom Pôdohospodárskej platobnej agentúry, so sídlom Dobrovičova 12, Bratislava, zabezpečil priebeh súťaže takým spôsobom, že vypracoval ponuku najmenej jedného z uchádzačov a to za spoločnosť R. spol. s. r. o. so sídlom S. E. X, K., IČO: XX XXX XXX, otváranie ponúk, vyhodnotenie súťaží a taktiež ďalších písomných podkladov k verejným obstarávaniam vyhláseným dňa 31. decembra 2015 na predmet zákazky „Vybudovanie kamerového monitorovacieho systému“ a následne ich po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným T. F., ako druhým konateľom spoločnosti J. s. r. o. predložili ako riadne a korešpondujúce s realitou na podpis jednotlivým starostom uvedených obcí A. B., Q. K., P. D., Z. F., W. X., Ing. Q. W., Q. K., MVDr. M. A., M. M. a RNDr. C. K., ktorí ich na obecných úradoch v sídle vyhlasovateľa podpísali, kde vyhlasovateľom boli obec M., M., A., C., Q. M., R., V. K., W., K., A., tak že predmetné verejné obstarávanie vyhrala zakaždým spoločnosť J. s. r. o., a to nerespektovaním zákona NR SR č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a porušením ustanovenia § 9 ods. 3 uvedeného zákona a to princípu nediskriminácie uchádzačov alebo záujemcov, princípu transparentnosti a princípu hospodárnosti a efektívnosti čím v rozpore s uvedeným zákonom by úmyselne zabezpečili pre tento subjekt neoprávnený prospech vo výške hodnoty zákaziek 834.412 Eur bez DPH, kde k vyplateniu peňazí nedošlo len z dôvodu zrušenia celej výzvy k predmetnej Aktivite 6 Pôdohospodárskou platobnou agentúrou. Uznesením NAKA zo 14. marca 2018, sp. zn. ČVS: PPZ-184/NKA-PK-ZA-2018 vyšetrovateľ podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vzniesol obvinenie Q. F. pre zločin machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom poškodzovania finančných záujmov európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 Tr. zák., ktoré mal spáchať na tom skutkovom základe, že obvinený Q. F., ako osoba zastupujúca vyhlasovateľa a to svoju živnosť pod obchodným menom Q. F. - X., IČO: XX XXX XXX, sídlo S. XXX, J., ako osoba podľa § 8 ods. 2 písm. a) zákona NR SR č. 343/2015- Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o verejnom obstarávaní), v doposiaľ bližšie nezistenej dobe od začiatku roka 2017 v pripravovanom verejnom obstarávaní pre tento subjekt, na predmet zákazky „Inovácia výroby spoločnosti Q. F. - X.“, s predpokladanou hodnotou zákazky (ďalej len PHZ) 427.331,67 € bez DPH, vypracovaním ponuky v mene subjektu Q. S., IČO:XXXXXXXX, so sídlom V. XXX, zabezpečil realizáciu prípravy a tvorby výšky PHZ, ktorej stanovenie je nevyhnutnou podmienkou procesu verejného obstarávania a jeho následného vyhlásenia vo vestníku Úradu pre verejné obstarávanie SR, a to tak, že PHZ s využitím tohto subjektu nadhodnotil o sumu 142.616,67 € bez DPH, oproti jej realnej hodnote, čím konal v rozpore s ustanovením § 10 ods. 1, ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní a porušil princíp rovnakého zaobchádzania, princíp nediskriminácie hospodárskych subjektov, princíp transparentnosti, princíp proporcionality a princíp hospodárnosti a efektívnosti, v úmysle zadovážiť sebe prospech a to takým spôsobom, že dňa 03. marca 2017, na základe Výzvy na predkladanie žiadostí o poskytnutie nenávratného finančného príspevku (ďalej len NFP) s kódom výzvy OPVaI-MH/DP/2016/3.3.1-04, operačný program „Výskum a inovácie“, obvinený Q. F. v mene svojej živnosti pod obchodným menom Q. F. - X. predložil na Slovenskú inovačnú a energetickú agentúru Žiadosť o poskytnutie NFP kód N., spolu s nesprávnym dokladom preukazujúcim nadhodnotenú výšku PHZ a teda aj nadhodnotenú celkovú oprávnenú výdavku k projektu (kde tento nesprávny doklad bol zaslaný obvineným a opakovane doručený na Ministerstvo hospodárstva SR aj dňa 28. februára 2018 z dôvodu výkonu ex ante kontroly po podpise zmluvy o NFP), na základe čoho bola dňa 16.01.2018 uzatvorená Zmluva o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. XXX/XXXX-XXXX-XXXX-FXXX medzi účastníkmi Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu SR v zastúpení Ministerstvom hospodárstva SR so sídlom Mlynské Nivy 44/a, Bratislava, IČO:00686832 ako poskytovateľom nenávratného finančného príspevku a subjektom Q. F. - X. ako prijímateľom nenávratného finančného príspevku o poskytnutí príspevku vo výške maximálne 200.000 € tvorený finančnými prostriedkami štátneho rozpočtu SR (15%) a finančnými prostriedkami EÚ - ESF (85%), čo predstavuje 50 % z celkových oprávnených výdavkov pre projekt s názvom „Nákup jednonosíkových mostových žeriavov s dráhou a stĺpmi, dodanie dokumentácie a uvedenie do prevádzky“, kde zvyšných 50 % z celkových oprávnených výdavkov čo predstavuje sumu

maximálne 200.000 €-, má mať zabezpečené prijímateľ z vlastných zdrojov, čím by v prípade vyplatenia NFP došlo k protiprávnemu zadržaniu prostriedkov z uvedeného rozpočtu a obvinený by svojim konaním spôsobil škodu na finančných prostriedkoch Európskych spoločností vo výške 60.612,084 € bez DPH. Uznesením NAKA zo 14. marca 2018, sp. zn. ČVS: PPZ-999/NKA-PK-ZA-2018 vyšetrovateľ podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vzniesol obvinenie Q. F., Mgr. V. M. a V. M. pre pokračovací zločin machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. (obv. Q. F. a obv. Mgr. V. M.) a pre pokračovací zločin machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. spáchaného formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák. (obv. V. M.), ktoré mali spáchať na tom skutkovom základe, že v období od mesiaca máj 2015 do konca roka 2015, na doposiaľ presne nezistenom mieste, obvinený Q. F. ako konateľ spoločnosti J. s.r.o., so sídlom J. XXX, IČO: XX XXX XXX po predchádzajúcej vzájomnej dohode a spoločným konaním s obvinenou Mgr. V. M., ktorá vystupovala za spoločnosť V. s.r.o., so sídlom B. XXXX/XX., M., IČO: XX XXX XXX, kde konateľom a spoločníkom je jej manžel obvinený V. M., ktorý im vedome poskytol pomoc a to tým spôsobom, že jej umožnil konať a vystupovať za spoločnosť V. s. r. o., zmanipulovali verejné obstarávania k zákazke podľa § 9 ods. 9 zákona NR SR č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní, na predmet zákazky „Poskytnutie služby vo verejnom obstarávaní“, takým spôsobom, že Q. F. uviedol starostom obcí, ktoré boli vyhlasovateľmi, že v záujme úspešnej realizácie tohto projektu bude musieť dokumentáciu k tomuto ako aj k následnému verejnému obstarávaniu zabezpečovať spoločnosť V. s. r. o. kde následne Mgr. V. M. vopred vyhotovila Výpočet predpokladanej hodnoty zákazky, zápisnice z vyhodnotenia ponúk (prieskumu trhu), informácie o výsledku vyhodnotenia ponúk a taktiež ďalších písomných podkladov k týmto verejným obstarávaniam, aj napriek tomu, že tieto vykonané nikdy neboli, tak, aby predmetné verejné obstarávania vyhrala spoločnosť V. s. r. o., ktoré následne predložila ako riadne a korešpondujúce s realitou spolu s Q. F. na podpis starostom JUDr. Ing. X. X., MVDr. W. A., R. T., Ing. T. B. a Mgr. M. X. na obecnom úrade v sídle vyhlasovateľa, kde vyhlasovateľom boli obec F. V., B., S., K. N. a N. M., pričom nerešpektovali zákon NR SR č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní (účinný do 17. apríla 2016), a porušili ustanovenia § 9 ods. 3 uvedeného zákona, a to princíp rovnakého zaobchádzania, princíp nediskriminácie uchádzačov alebo záujemcov, princíp transparentnosti a princíp hospodárnosti a efektívnosti, čím v rozpore s uvedeným zákonom vedome zabezpečili víťazstvo pre spoločnosť V. s. r. o., za tým účelom aby mohli v období od mesiaca máj 2015 do konca roka 2015, na doposiaľ presne nezistenom mieste, obvinený Q. F. po predchádzajúcej vzájomnej dohode a spoločným konaním s obvinenou Mgr. V. M., zmanipulovať aj verejné obstarávania v projektoch v Programe rozvoja vidieka SR 2007 - 2013, Opatrenie 3.4.2 - Obnova a rozvoj obcí, (budovanie kamerových systémov), podporovaných z finančných prostriedkov poskytovaných prostredníctvom Pôdohospodárskej platobnej agentúry, Dobrovičova 12, Bratislava a zabezpečiť priebeh verejných obstarávaní vyhlásených vo vestníku č. 117/2015 dňa 16. júna 2015, na predmet zákazky „Vybudovanie kamerového systému v obci“, obdobným spôsobom a to tak, že spracovali cenové ponuky jednotlivých súťažiteľov, vyhodnotenie týchto súťaží a taktiež ďalších písomných podkladov k týmto verejným obstarávaniam tak, aby predmetné verejné obstarávania vyhrala zakaždým spoločnosť J. s. r. o., ktoré následne taktiež predložili ako riadne a korešpondujúce s realitou na podpis vyššie uvádzaným starostom na obecnom úrade v sídle vyhlasovateľa, kde vyhlasovateľom boli vyššie uvedené obce, pričom ani v tomto prípade nerešpektovali zákon NR SR č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní (účinný do 17. apríla 2016), a opakovane porušili ustanovenia § 9 ods. 3 uvedeného zákona a to princíp rovnakého zaobchádzania, princíp nediskriminácie uchádzačov alebo záujemcov, princíp transparentnosti a princíp hospodárnosti a efektívnosti, čím v rozpore s uvedeným zákonom si vedome zabezpečili neoprávnený prospech v hodnote získaných zákaziek, ktoré boli aj reálne vyhotovené a to vo výške 447.202,06 Eur bez DPH. Uznesením NAKA zo 14. marca 2018, sp. zn. ČVS: PPZ-50/NKA-PK-ZA-2017 vyšetrovateľ podľa § 21 ods. 3 Tr. por. (per analogiam) s poukazom na § 18 ods. 1 Tr. por. skôr uvedené trestné veci obvinených spojil na spoločné konanie. Obvinený Q. F. bol do väzby vzatý uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 16. marca 2018, sp. zn. 3Tp/7/2018 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 04. apríla 2018, sp. zn. 4 Tost 11/2018 z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. s tým, že väzba sa obvinenému počíta od 14. marca 2018 o 06.40 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Nitre. Písomným podaním z 13. júna 2018,

doručeným Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky 15. júna 2018 obvinený Q. F. požiadal o prepustenie z väzby na slobodu argumentujúc najmä tým, že samotné trestné stíhanie a výkon väzby preňho znamenajú dostatočné poučenie, aby sa trestnej činnosti v budúcnosti vyhýbal a s poukazom na čl. 17 ústavy vyslovil názor, že trestné stíhanie voči jeho osobe v súčasnom štádiu trestného stíhania môže prebiehať aj bez jeho ďalšieho zotrvania vo väzbe, ktorú možno nahradiť uloženými povinnosťami a obmedzeniami v zmysle Trestného poriadku, dôsledným plnením ktorých bude viazaný do skončenia trestného stíhania a to pod hrozbou opätovného vzatia do väzby. Zároveň navrhol, aby súd pri rozhodovaní o jeho žiadosti prihliadol na jeho prechádzajúci spôsob života, skutočnosť, že má trvalé bydlisko, usporiadanú rodinu ako i to, že je bezproblémový a prispôsobivý človek, nevyvolávajúci konfliktné situácie, ktorého majetkové pomery nenúti k páchaniu trestnej činnosti. Pretože väzba nie je trestom, navrhol jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu vyhovieť. Prokurátor žiadosti obvineného nevyhovel a vo svojom stanovisku z 28. júna 2018 poukázal na spôsob, ktorým mal obvinený trestnú činnosť páchať a to jej dlhodobosť, plánovitosť, riadenie a koordinovanie potrebných písomných dokladov, ktoré mali trestnú činnosť formálne zastierať. Konštatoval, že neboli zistené žiadne skutočnosti relevantným spôsobom vplyvajúce na existenciu dôvodov väzby obvineného, práve naopak sofistikanosťou páchania trestnej činnosti je väzba obvineného zosilňovaná. Náhradný inštitút väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení vzhľadom na povahu a závažnosť stíhaného zločinu a následok považuje za nedostatočné a neadekvátne, čo vo svojom rozhodnutí konštatoval aj najvyšší súd. Z týchto dôvodov na záver vyslovil, že doterajšie konanie obvineného nedáva dostatočnú záruku, že po prepustení z väzby na slobodu bude viesť riadny život a prepustenie z väzby na slobodu by bolo prekážkou pre samotnú úspešnú realizáciu trestného konania a to aj s prihliadnutím na bezprostredné skončenie prípravného konania. Navrhol preto, aby súd žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu ako nedôvodnú zamietol s tým, že dôvody väzby u obvineného trvajú aj naďalej a neprijal ani náhradu väzby s uložením nevyhnutných obmedzení a povinností. Následne v súlade s § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného spolu so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie predložil na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, ktorý o návrhu obvineného rozhodol napadnutým uznesením. Podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil. Podľa § 80 ods. 1 Tr. por. ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. por. môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak c) s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaneho prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu. Podľa § 80 ods. 2 Tr. por. posledná veta, obvinenému sa vždy uloží povinnosť oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu, ktorý vedie konanie, každú zmenu miesta pobytu. Podľa § 82 ods. 1 Tr. por. ak sudca pre prípravné konanie alebo súd rozhodol podľa § 80 alebo § 81, že sa obvinený ponecháva na slobode alebo že sa z väzby prepúšťa na slobodu, na posilnenie účelu, ktorý by sa inak dosiahol väzbou, môže orgán rozhodujúci o väzbe zároveň uložiť jedno alebo viac primeraných obmedzení alebo povinností najmä zákaz vykonávať činnosť, pri ktorej došlo k spáchaniu trestného činu (písm. b/), povinnosť pravidelne alebo v určenom čase sa dostaviť na štátny orgán určený súdom (písm. f/). Podľa § 82 ods. 3 Tr. por. plnenie a kontrolu uložených povinností alebo obmedzení vykonáva súdom určený probačný a mediačný úradník. V súlade so stavom vecí a zákonom postupoval sudca pre prípravné konanie, keď dospel k záveru, že aj v súčasnom štádiu trestného stíhania v posudzovanej veci u obvineného Q. F. naďalej pretrváva dôvodnosť podozrenia, že mal spáchať skutky pre ktoré sa voči nemu vedie trestné stíhanie v čase a spôsobom uvedeným v uzneseniach o vznesení obvinenia a je u neho daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Dôvodnosť podozrenia ako jedna z materiálnych podmienok väzby, že obvinený Q. F. mal spáchať skutky pre ktoré je trestne stíhaný, ktoré majú znaky trestných činov aj v tomto štádiu trestného stíhania vyplýva z doposiaľ vykonaných dôkazov zadokumentovaných v predloženom spise. Rovnako tak aj ďalšia materiálna podmienka väzby, ktorou je existencia skutočností odôvodňujúcich dôvodnosť obavy z konania obvineného Q. F. uvedeného v § 71 ods. 1

písm. c) Tr. por. je napadnutým uznesením taktiež splnená, pretože vo vzťahu k tejto sudca pre prípravné konania v odôvodnení napadnutého uznesenia vysvetlil na podklade akých úvah dospel k záveru o pretrvávajúcej obavy z konania obvineného uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Najvyšší súd sa so skutočnosťami týkajúcimi sa materiálnych podmienok väzby a ich pretrvávania u obvineného Q. F. aj v súčasnom štádiu trestného stíhania, na ktoré sudca pre prípravné konanie v napadnutom rozhodnutí poukázal v celom rozsahu stotožnil a nemá dôvod na týchto nič meniť. Správny a zákonný je však tiež aj záver sudcu pre prípravné konanie, že v posudzovanom prípade sú splnené zákonné podmienky pre aplikáciu náhradného inštitútu väzby uvedené v § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. a uloženie primeraných povinností a obmedzení uvedených v § 82 ods. 1 písm. b), písm. f) Tr. por. Obvinený nie je trestne stíhaný za obzvlášť závažný zločin v prípade ktorého je možné tento náhradný inštitút väzby aplikovať len v prípade, keď to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu. Prokurátorom v sťažnosti obsiahlo uvádzané skutočnosti týkajúce sa materiálnych podmienok väzby o dôvodnosti podozrenia, že obvinený sa mal dopustiť konania, pre ktoré je trestne stíhaný a dôvodnosti obavy z konania obvineného uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. sudca pre prípravné konanie napadnutým rozhodnutím nespochybnil, pretože sám v ňom konštatoval, že tieto u obvineného pretrvávajú aj v súčasnom štádiu trestného stíhania. Za tohto stavu otázkou, ktorú na podklade sťažnosti prokurátora bol najvyšší súd pri plnení svojej prieskumnej povinnosti v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. povinný riešiť bolo, či sudca pre prípravné konanie postupoval zákonne a správne, keď väzbu obvineného nahradil tzv. náhradnými inštitútmi väzby so súčasným uložením primeraných obmedzení a podmienok. Najvyšší súd preto skúmal či v posudzovanom prípade boli pre takýto postup splnené zákonné podmienky uvedené na strane jedenásť tohto rozhodnutia. Z registra trestov obvineného Q. F. vyplýva, že sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený, pretože v roku 1987 mu bol uložený trest prepadnutia veci a v roku 2006 peňažný trest, ktorý zaplatil. Z odpovedá stavu veci, že obvinený mal predmetné trestné činy spáchať troma čiastkovými skutkami od mája 2015 do konca roka 2015, následne od decembra 2015 do 31. januára 2016 a v presne nezistenej dobe od začiatku roka 2017, z toho jeden z nich v štádiu prípravy, druhý v štádiu pokusu a v jednom prípade si mal zabezpečiť neoprávnený prospech v hodnote získaných zákaziek, ktoré boli aj reálne vyhotovené vo výške 474.203.06,- Eur bez DPH. Skutky spáchané v štádiách prípravy a pokusu obvinený už dokončiť nemôže, pretože výzva k predmetnej aktivite 6 Pôdohospodárskou platovou agentúrou bola zrušená a k vyplateniu nenávratného finančného príspevku nedošlo a v ďalšom prípade k vyplateniu nenávratného finančného príspevku taktiež nedošlo. Na druhej strane nemožno prehliadnuť, že jednotlivé vývojové štádiá trestného činu podľa Trestného zákona sú trestné podľa trestnej sadzby ustanovenej za zločin, ku ktorému smerovali alebo podľa trestnej sadzby ustanovenej za dokonaný trestný čin. Obvinenému tak v prípade uznania viny za trestné činy pre ktoré je trestne stíhaný hrozí uloženie trestu odňatia slobody vo výmere sedem až dvanásť rokov (§ 266 ods. 3 Tr. zák.). Táto skutočnosť, obvinenému nepochybne známa, spolu s dĺžkou doposiaľ vykonanej väzby (štyri mesiace a 16 dní) odôvodňuje v tomto štádiu trestného stíhania reálnosť rozumného záveru, že spolu s uloženým dohľadom probačného a mediačného úradníka a uloženými primeranými povinnosťami a obmedzeniami možno účel väzby dosiahnuť (zabrániť, aby v páchaní trestnej činnosti pokračoval) aj bez pokračovania v jej samotnom výkone. Správne preto sudca pre prípravné konanie majúci na zreteli legálnu zásadu primeranosti a zdržanlivosti a fakultatívnu povahu väzby, dbajúc na to, aby zásah do osobnej slobody obvineného nebol nad rámec nevyhnutného, zohľadniac všetky okolnosti prípadu ako aj to, že spoluobvinení nie sú stíhaní väzobne i osobu obvineného (hľadá sa a neho ako na netrestaného) a jeho osobné a rodinné pomery (podpora rodiny) dospel k záveru, že reálna požiadavka a právo obvineného na osobnú slobodu bude v súčasnom štádiu trestného stíhania naplnená za súčasného prijatia viacerých procesných prostriedkov nahradzujúcich väzbu. Kumulácia dohľadu probačného a mediačného úradníka a uloženie určených povinností a obmedzení ako prostriedkov nahrádzajúcich väzbu podľa názoru najvyššieho súdu v dostatočnej a rozumnej miere eliminuje obavu z pokračovania v trestnej činnosti, ktorá mala byť spáchaná a spolu s už vykonanou väzbou a hrozbou uloženia vysokého trestu odňatia slobody obvineného odradí v tom, aby pokračoval v trestnej činnosti. K sťažnostným námietkam prokurátora najvyšší súd na záver uvádza, že plánovitosť, sofistikovanosť a zištnosť majetkovej trestnej činnosti sú v prevažnej väčšine prípadov jej charakteristickými znakmi, bez ktorých by k nej nedošlo. Skutočnosť, že obvinený si zvolil spôsob obhajoby, ktorý sám uznal za vhodný nemôže odôvodňovať väzbu obvineného, pretože by to znamenalo jej zneužívanie na to, aby bol obvinený k výpovedi alebo k priznaniu donucovaný a porušovanie práv obvineného uvedených v §

34 ods. 1 Tr. por. (judikát najvyššieho súdu R 39/1968). Takéto konanie obvineného samé osebe preto nahradenie väzby jej alternatívnymi prostriedkami nevyklučuje. Rovnako tak nemožno prisvedčiť ani konštatovaniu prokurátora v jeho stanovisku k žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu, na ktorú v podanej sťažnosti odkázal, že prepustenie obvineného by bolo prekážkou pre samotnú úspešnú realizáciu trestného konania a to aj s prihliadnutím na bezprostredné skončenie prípravného konania, pretože obvinený nie je vo väzbe z dôvodu § 71 ods. 1 písm. b) Tr. por., t. j. tzv. kolúznej väzby, ale z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Na záver najvyšší súd poznamenáva, že jeho rozhodnutie nevyklučuje opätovné vzatie obvineného do väzby v prípade ak sa po prepustení z väzby dopustí konania vzbudzujúceho odôvodnenú obavu z jeho konania uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a), písm. b), alebo písm. c) Tr. por. Riadiac sa týmito úvahami Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.